

فساد، مایه سربلندی، غرور و افتخار

اگر از مقدمه گویی بگذریم در طی بیشتر از ده سال اخیر دست گدایی مردم افغانستان در هر کنفرانس و گردهم آیی جهانی بخاطر افغانستان، به طرف جهان متمول دراز بوده است. جامعه جهانی ملیارد ها دالر را بنام کمک به مردم افغانستان تخصیص داده و کمک های مذکور از مجاری مختلف چه دولت افغانستان ویا انجوها به کشور سرازیر گردیده است ولی هیچگاه به نیازمندان ویا آنهاییکه به کمک احتیاج دارند، نرسیده و شاید هم در آینده هم چنین باشد.

فساد که سراپای جامعه را مانند تار عنکبوت فرا گرفته، چنان گسترده و وسیع است که به مرض ساری و همه گیر تبدیل گردیده و بیم آن میرود که این مرض مهلک آنقدر پیشرفت نماید که دیگر راه و چاره تداوی آن میآئر نباشد. اگر زمانی فساد، رشوه ستانی، استفاده جویی، رفتار خلاف اخلاق انسانی، بی عزتی بدیگران و پامال ساختن آبرو و عزت همشهریان، مایه سرافکنده گی، ذلت و خجالتی بود، شوربختانه امروز عامل ووسیله سربلندی، غرور و افتخار گردیده است.

فساد چندین بعدی که جامعه ما در چنگال آن دست و پا میزند، مکروبی است که هموطنان ما از کشور های همسایه که حین مهاجرت در آنها بود و باش داشتند با خود آورده و در توسعه و انتشار بیشتر آن سهم سازمان های جاسوسی بیگانگان دور و نزدیک مشهود است. زیرا معروف است که از یک جامعه مبتلا به فساد میتوان به آسانی استفاده نموده و شهروندان آنرا به پول خریده مورد بهره برداری سیاسی و جاسوسی قرار داد.

فساد اداری، مالی، اخلاقی، قضایی، اجتماعی و بالاخره فساد سیاسی مناسبات اجتماعی موجود در جامعه را بر هم زده و نوع دیگری از مناسبات را که بر پایه پول استوار است، جانشین آن گردانیده است. رفته رفته شهروندان کشور ما که در گذشته به نوع دیگری از برخورد های اجتماعی و اخلاقی عادت کرده بودند، به این یقین میرسند که پول حلال همهء مشکلات و معضلات اجتماعی بوده و پول است که عزت میدهد و وقار میبخشد. و به پول است که هر چیز را میتوان خرید، حتی عزت و وقار انسان ها را. بدبختانه این شیوه دید که زر و زور، همه کاره است، در میان جامعه و مردم راه باز کرده، نفوذ نموده و جاگیر شده است.

اگر زورمندان به عزت و ناموس کسی تجاوز میکنند؛ اگر کارمند عدلی به دختر 15 ساله تجاوز جنسی مینماید؛ اگر به زنی تجاوز و بعداً تیربارانش میکنند؛ اگر دختر و زن جوانی را ربوده و با زور به زنی میگیرند؛ اگر به پسر نوجوانی تجاوز مینمایند؛ اگر وکلایی ملت؟ در دسایس انسان ربایی دخیل اند؛ اگر زورمندان خود را در برابر قانون مسوول نمی دانند؛ اگر قضات که در مسند پیغمبر نشسته اند به جیب مراجعین مینگرند؛ اگر به پول و دارایی ملت دستبرد زده میشود؛ اگر سرمایه ملی در بکس ها و بسته ها از کشور خارج ساخته میشود؛ اگر دستمزد انسان های زحمتکش کشور به یغما برده میشود؛ اگر ارباب امور هزار ها دالر پول گدایی ملت را در کازینو ها میبازند؛ اگر اداره کشور بدست اشخاص بی کفایت و معامله گر سپرده میشود و اگر در مسجد و مدرسه به جای تبلیغ و تدریس دین، سیاست میکنند، خود نوع از فساد بوده ویر آن نام دیگری جز فساد گذاشته نمیتوانیم. همین فساد است که امروز تمام شهروندان از ریس جمهور گرفته تا فرد عادی جامعه از آن شکایت دارند. مبارزه با این فساد تصمیم قاطع، پیگیری و به پاخیزی تمام شهروندان را می طلبد.

آقای معنوی رئیس اداره عالی مبارزه با فساد اداری شاکی است که با حفظ موجودیت یازده اداره مبارزه با فساد هنوز هم در کار خود موفق نیستند . او میگوید : « تا زمانیکه مردم همکاری نکنند، بجای یازده اداره ، یازده هزار اداره هم اگر وجود داشته باشد ، کار به جای نمیرسد . » چگونه مردم بالای دولت و ادارات مبارزه با فساد اعتماد کنند در حالیکه مجرم با پول ویا واسط آزاد گردیده و دستش به یخن آن شهروندی که طرف واقع گردیده ، می افتد . مراجع که مردم به ان اعتماد کنند و راز خود را در میان گذارند وجود ندارد .

فساد در دستگاه اداری افغانستان موجب گردیده که مراجع کمک دهنده خارجی در کنفرانس های مختلف روی موضوع افغانستان ، تاکید به مبارزه علیه فساد در اداره کشور نموده و نحوه و مقدار کمک خود را وابسته به مبارزه وسیع علیه فساد میدانند . میاکی تاکافونی مدیر انجمن رضاکاران شانتی جاپان در افغانستان میگوید : « نمی خواهم پول کمک به افغانستان در راه نادرستی به کار برده شود . از یک سو ما خواهان کمک های بیشتر برای افغانستان هستیم . اما از سوی دیگر تاکید براین داریم که در افغانستان بافساد اداری مبارزه شود ، حکومت داری بوجود آید و حقوق بشر رعایت گردد . » این ها دغدغه خاطر مراجع خارجی کمک دهنده اند که اکثرأ خود شان هم در این فساد دخیل میباشند . ولی ما نباید در صدد پیدا کردن " دایهء مهران تر از مادر " باشیم . اگر ما خود " با دزد دهن جوال " را نگیریم و اورا در چپاول ، پول های که مردم افغانستان که در کنفرانس مختلف از جهان متمول گدایی کرده اند ، کمک نکنیم ، مردم زحمت کش و رنج دیده ما هم توفیق میابند ، کشور خود را معمور و آباد ساخته و برای خود هم زنده گی شرافتمند و با عزت بسازند .

مبارزه با فساد به عزم راسخ ، تصمیم قاطع ، انسان های صادق ، متعهد ، وطنپرست ، دلسوز و با درد نیاز دارد که بتوانند اعتماد توده های میلیونی را جلب نموده و ، نهاد های مافیایی را ریشه کن کرده ، دست مفسدین را از یخن مردم کوتاه سازند .

ماخذ :

8 صبح و رادیو آزادی

2012 . 07 . 22